

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 1016200448
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1016200448.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): A. V., narodený XX.XX.XXXX, H., právne zastúpeného: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti: MH Invest, s. r. o., IČO: 36 724 530, Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Juraj Fuska a JUDr. Vladimír Ivančo, advokáti, Hlavné námestie 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13.01.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/55/2016-31 zo dňa 15.06.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/55/2016-31 zo dňa 15. júna 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13. januára 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Ďalšiemu účastníkovi voči žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2015/032532-7 zo dňa 01.12.2015 vyvlastnil v súlade s ustanovením § 108 zákona č. 50/1967 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) vo verejnom záujme vlastnícke právo k pozemku KN -C parc. č. 3064 evidovanému na LV č. XXXX pre k. ú. M., ktorého vlastníkom bol sťažovateľ v prospech pribratého účastníka konania, na účel podľa ust. § 108 ods. 2 písm. o/

stavebného zákona a ust. § 4a zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), pre stavbu „Výbudovanie strategického parku“, k. ú. G., Q., N., M., Q., W. (ďalej len „stavba“), za náhradu vo výške 38.681,60 Eur. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že cieľ a účel vyvlastnenia nebol dosiahnutý dohodou, tak stavebný úrad rozhodol tak, ako je uvedené v jeho výroku.

2. Rozhodnutím č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13.01.2016 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2015/032532-7 zo dňa 01.12.2015 (ďalej len „prvoinštatčné rozhodnutie“). Žalovaný argumentoval tým, že vec v celom rozsahu preskúmal, podrobne preskúmal aj formálnu a vecnú stránku napadnutého rozhodnutia ako aj procesu, ktorý predchádzal jeho vydaniu a nakoľko nezistil nesúlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, napadnuté rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13.01.2016. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na výnimočnosť zásahu do vlastníckeho práva vyvlastnením pri splnení ustanovených podmienok.

5. K jednotlivým žalobným námietkam uviedol:

1/ Pribratý účastník preukázal, že predmet vyvlastnenia využije na účel, na ktorý sa pozemok vyvlastňuje, preto bol aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyvlastnenie a obchodná spoločnosť Jaguar Land Rover Limited, Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. nemala mať a ani nemala postavenie účastníka konania.

2/ V prejednávanej veci mal za preukázaný verejný záujem na vyvlastnení pozemkov ako jedna zo základných podmienok vyvlastnenia. Splnenie tejto podmienky pribratý účastník preukázal predložením osvedčenia o tom, že predmetná stavba je významnou investíciou. Správne orgány zároveň vykonali za účelom posúdenia existencie verejného záujmu náležité dokazovanie a preskúmané rozhodnutia v časti týkajúcej sa existencie verejného záujmu presvedčivo odôvodnili, nakoľko je z nich zrejmé, prečo verejný záujem v danom prípade prevažuje nad súkromným záujmom žalobcu ako vlastníka pozemku.

3/ Vzhľadom na to, že žalobca neakceptoval ponuku na uzatvorenie kúpnej zmluvy a pribratý účastník naďalej trval na podmienkach prevodu vlastníckeho práva k predmetnému pozemku, nedošlo k uzatvoreniu dohody a pokus pribratého účastníka o nadobudnutie práva k pozemku bol bezvýsledný. Uskutočnením pokusu pribratého účastníka o uzatvorenie dohody so žalobcom, ktorý bol neúspešný, bola splnená podmienka preukázania bezvýslednosti pokusu v zmysle § 4a ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. Z uvedeného pre súd vyplynulo, že dôvodnosť, resp. nevyhnutnosť vyvlastnenia pre nemožnosť dosiahnutia účelu vyvlastnenia iným spôsobom, nezasahujúcim tak radikálne do vlastníckych práv žalobcu, bola v správnom konaní a v preskúmaných rozhodnutiach preukázaná.

4/ Medzi účastníkmi bolo sporné splnenie podmienky poskytnutia primeranej náhrady za vyvlastnenie pozemku. Krajský súd mal za to, že správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade s § 36 Správneho poriadku, keď pre posúdenie primeranosti náhrady za vyvlastnený pozemok použili ako podklad znalecký posudok č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015 vypracovaný podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a.s., znalcom v odbore stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu ohľadom vyššej náhrady za vyvlastnený pozemok, postup prvostupňového správneho orgánu vyhodnotil ako správny, keď sťažovateľa v súlade s § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z. z. odkázal na súd. Zároveň dodal, že náhrada, ktorá prináleží vlastníčkovi za vyvlastnené nehnuteľnosti, môže byť finančná, ale aj vecná.

5/ Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súd dospel k záveru, že obsahuje všetky náležitosti ustanovené Správnym poriadkom, ako aj § 114 ods. 2 stavebného zákona.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

6. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť v zmysle ustanovenia § 438 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“).

7. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- nesprávne právne posúdenie veci je z napádaného rozhodnutia krajského súdu zrejmé, najmä ohľadom námietky sťažovateľa týkajúcej sa správnosti zistenia všeobecnej hodnoty vyvlastneného pozemku na základe znaleckého posudku predloženého v pôvodnom správnom konaní navrhovateľom;
- znalecký posudok, ktorého hodnovernosť mal sťažovateľ náležite spochybníť predloženými kúpnyimi zmluvami, bol v správnom konaní predložený účastníkom konania, teda nebol dodržaný zákonný postup na to, aby sa v tomto prípade jednalo z hľadiska dôkazného prostriedku za znalecký posudok, a teda nebolo možné ani tvrdiť, že bola rešpektovaná dispozícia právnej normy obsiahnutá v ust. § 111 ods. 2, že primeranosť náhrady za vyvlastňovanú nehnuteľnosť sa určí znaleckým posudkom;
- sa nestotožňuje ani s posúdením veci, ktoré ustálil správny súd v súvislosti s jeho námietkou ohľadom skutočnosti, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu neobsahuje náležitý popis nehnuteľnosti v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností;
- poukázal na zrejmú dôvodnosť jeho námietky ohľadom toho, že nebola splnená podmienka pre vyvlastnenie podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona: „Vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.“;
- správny súd sa ďalej nijako nezaoberal v žalobe uvádzanou námietkou, že po prerušení konania sťažovateľovi ako účastníkovi neoznámil pokračovanie v konaní, neoboznámil ho s doplnenou dokumentáciou a de facto mu takto v rozpore s ust. § 33 správneho poriadku odňal možnosť vyjadriť sa k predloženým dokladom, ktoré slúžili ako podklad k rozhodnutiu pred vydaním tohto rozhodnutia, toto považoval za podstatnú procesnú chybu, ktorá jednoznačne mohla mať priamy vplyv na meritorne rozhodnutie vo veci a správny súd ju jednoznačne mal zohľadniť a nie že sa s ňou dokonca nijako ani nezaoberal;
- v ostatnom sa plne pridržiava žalobných dôvodov v tejto veci, pričom v tomto ohľade žiadal, aby kasačný súd preskúmal správnosť napadnutého rozsudku aj vzhľadom na všetky jeho žalobné námietky, keďže mal za to, že v odôvodnení rozsudku sa s nimi náležite nevysporiadala a ich dôvodnosť dostatočne nevyvrátil.

8. Z uvedených dôvodov v zmysle ustanovenia § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p. žiadal, aby kasačný súd v zmysle ustanovenia 462 ods. 1 S.s.p., vzhľadom na dôvodnosť kasačnej sťažnosti zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby v zmysle ustanovenia 462 ods. 2 S.s.p. vzhľadom na nesúlad napadnutého rozsudku krajského súdu so zákonom tento rozsudok zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

B)

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 29.09.2016 uviedol, že ak vo vyvlastňovacom konaní nemal správny orgán pochybnosti o výsledkoch vyplývajúcich zo znaleckého dokazovania, keďže neboli predložené žiadne relevantné dôkazy (teda iný znalecký posudok), ktoré by to spochybňovali, bol povinný akceptovať výsledky znaleckého dokazovania. Žalovaný sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že správny orgán bol povinný v rámci dokazovania zabezpečiť vyhotovenie ďalšieho znaleckého posudku.

10. S poukazom na uvedené žalovaný konštatoval, že na základe dokazovania vykonaného v priebehu

súdneho konania dospel krajský súd k správnym skutkovým zisteniam a rovnako tak aj jeho rozhodnutie vychádza zo správneho posúdenia veci.

11. V ďalšom vyjadril názor, že krajský súd vo svojom odôvodnení správne konštatoval, že rozhodnutie o vyvlastnení obsahuje všetky náležitosti ustanovené Správnym poriadkom, ako aj stavebným zákonom, t. j. je v ňom uvedený účel vyvlastnenia, výška náhrady, rozhodnutie obsahuje poučenie účastníka o jeho práve požadovať zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení a vrátenie vyvlastnených nehnuteľností, ak neboli použité na účel, na ktoré boli vyvlastnené, alebo ak nebolo začaté s ich užívaním v lehote, ktorá je uvedená vo vyvlastnení. Poznamenal, že krajský súd správne konštatoval, že dôvodnosť, resp. nevyhnutnosť vyvlastnenia pre nemožnosť dosiahnutia účelu vyvlastnenia iným spôsobom, nezasahujúcim tak radikálne do vlastníckych práv žalobcu, bola v správnom konaní a preskúmaných rozhodnutiach preukázaná.

12. Záverom žalovaný uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, ktorý žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby kasačný súd v súlade s § 461 S.s.p. kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

C)

13. Príbratý účastník konania vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 29.09.2016 vyjadril názor, že v plnom rozsahu nesúhlasí s kasačnou sťažnosťou, stotožňuje sa s napádaným rozsudkom a navrhuje kasačnú sťažnosť odmietnuť prípadne zamietnuť z dôvodu neprípustnosti kasačnej sťažnosti (absencia náležitostí kasačnej sťažnosti podľa § 445 ods. 1 písm. b/ S.s.p. a možná absencia náležitostí kasačnej sťažnosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.) a nedôvodnosti kasačnej sťažnosti.

14. V doplnení vyjadrenia zo dňa 19.07.2017 príbratý účastník konania dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽk/1/2017, ktorým najvyšší súd rozhodol o kasačnej sťažnosti príbratého účastníka v obdobnej veci.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

15. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, preto napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 08.11.2017 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

16. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým tento zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

17. Relevantná právna úprava:

Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa

môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 5 ods. 2 S.s.p. konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa čl. 20 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa § 108 ods. 2 písm. o/ stavebného zákona, vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre uskutočnenie stavieb, ktoré sú významnou investíciou podľa osobitných predpisov.

Podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona, vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.

Podľa § 110 ods. 3 veta prvá stavebného zákona, vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnom rozsahu.

Podľa § 111 ods. 1 stavebného zákona, vyvlastnenie sa uskutočňuje za náhradu.

Podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona, ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Na účely tohto zákona sa za trhovú cenu nehnuteľnosti považuje cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite.

Podľa § 111b ods. 1 stavebného zákona, náhrada podľa § 111 sa poskytne v peniazoch, ak osobitný zákon alebo dohoda pôvodného vlastníka s novým vlastníkom nepripúšťa iný spôsob. Za právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno poskytnúť náhradu aj vo vecnom plnení. Ak je možné majetkové vyrovnanie za vyvlastnený pozemok pridelením náhradného pozemku a vyvlastnený s tým súhlasí, tento spôsob vyrovnania má prednosť pred poskytnutím náhrady v peniazoch.

Podľa § 111b ods. 2 stavebného zákona, náhradu poskytne ten, na koho prechádza vlastnícke právo k pozemku alebo k stavbe alebo v prospech koho sa vyvlastnením zriadilo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 112 ods. 3 stavebného zákona, návrh na vyvlastnenie obsahuje označenie účastníkov konania, označenie vyvlastňovaného pozemku alebo stavby, navrhovaný rozsah a odôvodnenie požiadavky s uvedením účelu, na ktorý sa vyvlastnenie navrhuje, návrh náhrady a dôkazy o tom, že pokus o získanie práva k pozemku alebo k stavbe dohodou bol bezvýsledný. Podrobnosti o obsahu návrhu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 112 ods. 4 stavebného zákona, bezvýslednosť dohody sa preukazuje doručenkou zaslanej písomnej výzvy na uzavretie dohody obsahujúcou požiadavku žiadateľa, dôvody požadovaného prevodu práva alebo vzniku vecného bremena, návrh odplaty najmenej vo výške ceny určenej podľa § 111 ods. 2 a upozornenie, že ak na výzvu vlastníka pozemku alebo stavby neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta.

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 a 5 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 a 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1 a 2 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa § 36 veta prvá Správneho poriadku., ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 a 3 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 4a ods. 1 zákona, na účel realizácie významnej investície možno za náhradu pozemok alebo stavbu vyvlastniť alebo vlastnícke právo k pozemku alebo stavbe obmedziť, ak je to vo verejnom záujme a nie je možné nadobudnúť právo k pozemku alebo stavbe dohodou. Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na vyvlastnenie všeobecný predpis o vyvlastňovaní. Ak ku dňu začatia vyvlastňovacieho konania nie je schválený územný plán obce alebo ak v schválenom územnom pláne obce alebo v územnom rozhodnutí nie je územie určené na umiestnenie a realizáciu významnej investície, podkladom na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení je osvedčenie podľa § 3.

Podľa § 4a ods. 4 zákona, ak vo vyvlastňovacom konaní nedôjde medzi účastníkmi k dohode o sume náhrady za vyvlastnenie, správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote určenej na základe znaleckého posudku. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd. Požiadavku na vyššiu náhradu voči podniku možno uplatniť na súde v lehote jedného roka odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, inak toto právo zanikne.

Podľa § 2 písm. g/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z .z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „vyhláška“), na účely tejto vyhlášky sa rozumie všeobecnou hodnotou majetku výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty.

18. Kasačný súd dáva do pozornosti, že v prejednávanej veci bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného č. 06914/2016/B624-SV/01672/Ka zo dňa 13.01.2016, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie č. OU-NR-OVBP2-2015/032532-7 zo dňa 01.12.2015, ktorým Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad podľa § 108 stavebného zákona rozhodol, že sa vo verejnom záujme sťažovateľovi vyvlastňuje vlastnícke právo k pozemku KN-C parc. č. 3064 nachádzajúcim sa v katastrálnom území M. a evidovanom na LV č. XXXX, v prospech ďalšieho účastníka na účel podľa § 108 ods. 2 písm. o/ stavebného zákona a § 4a zákona pre stavbu, ktorá je významnou investíciou s tým, že za vyvlastnenie patrí sťažovateľovi náhrada podľa § 111 ods. 2 stavebného zákona v sume 38.681,60 Eur, určená na základe znaleckého posudku č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015, vypracovaného spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s., Ružová dolina 27, Bratislava, znalcom v odbore stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác.

19. Po preskúmaní súdneho a administratívneho spisu dospel kasačný súd k záveru, že v predmetnom prípade nebola medzi účastníkmi konania sporná otázka verejného záujmu, či rozsah vyvlastnenia, ale spornou a pre rozhodnutie vo veci kľúčovou otázkou bola otázka zákonnosti určenia primeranej náhrady za vyvlastnenie správnym orgánom.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti už v minulosti riešil otázku zákonnosti určenia primeranej náhrady za vyvlastnenie správnym orgánom, a to v obdobnej právnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom. V zmysle ustanovenia § 464 ods. 1 S.s.p. kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/3/2017 zo dňa 30.05.2017 v obdobnej veci, ktorého prevzatú časť následne uvádza:

„39. Zákon č. 50/1976 Zb. v § 111 ods. 2 a rovnako aj zákon č. 175/1999 Z.z. v § 4a ods. 4 predpokladá, že primeranosť náhrady za vyvlastňovanú nehnuteľnosť sa určuje podľa trhovej ceny, resp. všeobecnej hodnoty určenej znaleckým posudkom a keďže zákon č. 175/1999 Z.z. nešpecifikuje pojem všeobecná hodnota, v súlade s § 111 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. (aplikujúc § 4a ods. 1 veta druhá zákona č. 175/1999 Z.z.) je potrebné za ňu považovať cenu rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite.

40. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa primeraná náhrada za vyvlastnenie zisťuje vždy analyzovaním miestneho trhu, všetkými tromi rovnocennými metódami, ktorými sú porovnávanie kúpnych cien, kapitalizácia čistých výnosov a náklady podľa cien stavebných prác. Analýza porovnateľných kúpnych cien v znaleckom posudku nesmie chýbať. Znamená to, že znalec oprie hodnotenie o porovnanie ceny za jeden meter štvorcový z viacerých, nedávno predávaných nehnuteľností. Všeobecná hodnota nehnuteľností je najpravdepodobnejšia cena ku dňu hodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou a opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/16/2008 zo 17. apríla 2008, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/63/2014 z 20. novembra 2014, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/65/2015 z 5. mája 2015).

41. Z rozhodnutia stavebného úradu č. OU-NR-OVBP2-2016/006817-005 zo 16. februára 2016 však nevyplýva, že náhrada za vyvlastnené pozemky zodpovedá ich trhovej cene tak, ako to predpokladá § 111 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., keď cena vyvlastňovaných pozemkov bola stanovená len metódou polohovej diferenciacie a obsahom znaleckého posudku č. 189/2015 z 13. júla 2015, vypracovaného ÚEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava nebolo zisťovanie trhovej ceny pozemkov v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite (porovnávací metóda).

42. Pre účely vyvlastňovacieho konania musí návrh na vyvlastnenie podľa § 112 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. obsahovať okrem iného aj návrh náhrady. Podľa názoru kasačného súdu skutočnosť, že

trhová cena je určená znaleckým posudkom, nezbavuje správny orgán povinnosti postupovať v súlade so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.) a úplne a presne zistiť skutočný stav, týkajúci sa primeranej náhrady za vyvlastnenie (§ 111 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z., § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb.). Správny orgán je teda povinný skúmať, či návrh náhrady je zákonný, resp. či ide o primeranú náhradu za vyvlastňované pozemky. O to viac to platí v prípade, že zo strany dotknutého vlastníka boli vznesené vážne výhrady proti navrhnujej náhrade za vyvlastnenie, hoci podloženej znaleckým posudkom (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/16/2008 zo 17. apríla 2008).

43. Zo spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka vo vyvlastňovacom konaní opakovane vzniesla námietku, že znalecký posudok č. 189/2015 z 13. júla 2015, nebol spoločnosťou UEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava vypracovaný v súlade so zákonom a že tento je neobjektívny z dôvodu, že bol vypracovaný na základe zadania navrhovateľa vyvlastnenia, čo sa podľa sťažovateľky premietlo do sumy náhrady za vyvlastnenie. Sťažovateľka na podporu svojich tvrdení navyše predložila vo vyvlastňovacom konaní znalecký posudok č. 1/2016 zo 16. januára 2016, vypracovaný znalcom Ing. L. W. pre účely vyvlastnenia pozemkov Rímskokatolíckej cirkvi Biskupstvo Nitra na výstavbu predmetného strategického parku, ktoré sú podľa sťažovateľky v priamom susedstve a vyznačujú rovnakým charakterom a kvalitou ako vyvlastňované pozemky sťažovateľky, avšak pri pozemkoch Rímskokatolíckej cirkvi Biskupstvo Nitra stanovil znalec s použitím metódy polohovej diferenciacie cenu za meter štvorcový takmer o päťdesiat percent vyššiu.

44. Stavebný úrad sa s týmito námietkami sťažovateľky náležitým spôsobom nevysporiadal. Konštatoval len, že pri určení výšky náhrady za vyvlastňované pozemky vychádzal zo znaleckého posudku č. 189/2015 z 13. júla 2015, vypracovaného znaleckou organizáciou UEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava, zapísanou v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pre odbor stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác pod č. 900197 a z dôvodu, že správny orgán hodnotí iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom, nie je oprávnený znalecký posudok označiť ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočnosti z odbornej stránky.

45. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že na odborné posúdenie zistenia primeranej náhrady za vyvlastnenie a objasnenie nezrovnalostí pri zisťovaní navrhnujej ceny mal správny orgán možnosť, použijúc primerane § 36 zákona č. 71/1967 Zb., ustanoviť znalca, ktorý by nebol žiadnym spôsobom (ani na základe zadania) viazaný na navrhovateľa vyvlastnenia. Znaleckým posudkom, obstaraným si stavebným úradom, určí sa potom zákonom požadovaná primeraná náhrada za vyvlastňované pozemky v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom ako cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/16/2008 zo 17. apríla 2008).

46. Uvedený nedostatok neodstránil ani žalovaný, keď námietky sťažovateľky, týkajúce sa zákonnosti a objektívnosti znaleckého posudku č. 189/2015 z 13. júla 2015 vyhodnotil za irelevantné s odôvodnením, že zákon č. 175/1999 Z.z. je vo vzťahu k všeobecnému zákonu č. 50/1976 Zb. osobitným zákonom, ktorý v prípade stavieb, ktoré sú významnou investíciou upravuje v § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z. postup správnych orgánov vo vyvlastňovacom konaní v prípade, ak vyvlastnený uplatní požiadavku na vyššiu náhradu za vyvlastnenie. Vzhľadom na túto osobitnú zákonnú úpravu neboli stavebný úrad a ani žalovaný oprávnení konať a rozhodnúť o námietke sťažovateľky, týkajúcej sa vyššej náhrady za vyvlastnenie, pričom sťažovateľka sa s takouto požiadavkou môže obrátiť na súd žalobou proti navrhovateľovi vyvlastnenia. ....

48. Kasačný súd nespochybňuje, že zákon č. 175/1999 Z.z. je vo vzťahu k zákonu č. 50/1976 Zb. osobitným predpisom, čo nakoniec vyplýva aj z § 4a ods. 1 veta druhá zákona č. 175/1999 Z.z. Kasačný súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že samotný zákon č. 175/1999 Z.z. v § 4a ods. 4 ukladá správne orgánu povinnosť určiť náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote určenej na základe znaleckého posudku a keďže zákon č. 175/1999 Z. z. nešpecifikuje pojem

všeobecná hodnota, v súlade s § 111 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. (aplikujúc § 4a ods. 1 veta druhá zákona č. 175/1999 Z.z.) je potrebné za ňu považovať cenu rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite, a teda nie cenu určenú len z polohy (umiestnenia) nehnuteľnosti, o vyvlastnení ktorej sa koná. Ako už bolo vyššie uvedené, takýto postup pri určení primeranej náhrady za vyvlastnenie v preskúmvanej veci dodržaný nebol. ....

50. Rovnako kasačný súd nepochybňuje ani to, že účelom zákona č. 175/1999 Z.z. je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou, čo napokon taktiež vyplýva z § 1 tohto zákona. Kasačný súd však má za to, že tým nemožno ospravedlniť nezákonnosť vyvlastňovacieho konania na účel realizácie významnej investície, spočívajúcu v nedodržaní zákonného postupu správneho orgánu pri určení primeranej náhrady za vyvlastnenie.

51. Kasačný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že odkázať vyvlastneného s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie na súd podľa § 4a ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z. možno iba v prípade, ak bol zo strany správneho orgánu dodržaný zákonný postup pri určení primeranej náhrady za vyvlastnenie a vyvlastnený aj napriek tomu požaduje vyššiu náhradu za vyvlastnenie. ....

54. Podľa názoru kasačného súdu správny orgán pri rozhodovaní nevychádzal z riadne zisteného skutkového stavu veci, keď v konaní nevykonal žiadne dokazovanie za účelom zistenia možnosti poskytnutia náhrady za vyvlastnenie vo forme náhradného pozemku a v rozhodnutí len uviedol ďalšieho odôvodnenia, že podľa vyjadrenia navrhovateľa vyvlastnenia tento pozemkami, ktoré by mohol použiť na zámenu, nedisponuje. Zo strany sťažovateľky bola prejavovaná vôľa na majetkové vyrovnanie formou pridelenia náhradného pozemku (§ 111b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.), a preto bolo povinnosťou správneho orgánu v tomto smere vykonať dokazovanie, či navrhovateľ vyvlastnenia vlastní pozemky, ktoré by bolo možné pridelieť sťažovateľke ako náhradné, resp. či môže za týmto účelom nejaké pozemky získať. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle § 111b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. majetkové vyrovnanie za vyvlastnený pozemok pridelením náhradného pozemku, ak s tým vyvlastnený súhlasí, má prednosť pred poskytnutím náhrady v peniazoch. Z uvedeného dôvodu bude potrebné, aby správny orgán aj v tomto smere doplnil dokazovanie, aby skutkový stav ohľadne možnosti poskytnutia primeranej náhrady za vyvlastnenie formou náhradných pozemkov bol nepochybne zistený.

55. Kasačný súd poukazuje na to, že správny orgán vo vyvlastňovacom konaní, keďže postupuje aj v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. (§ 140 zákona č. 50/1976 Zb.), je povinný rešpektovať jeho základné zásady, ku ktorým nepochybne patrí aj zásada materiálnej pravdy, teda presné a úplné zistenie skutkového stavu veci za splnenia podmienky zaobstarania si potrebných dôkazov. Táto zásada je obsiahnutá nielen v § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb., ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1 a § 46). Stavebný úrad a žalovaný boli teda povinní vykonať všetky dôkazy pre úplne a presné zistenie skutkového stavu, týkajúceho sa primeranej náhrady za vyvlastnenie a možnosti pridelenia náhradného pozemku sťažovateľke za vyvlastnené pozemky.“

21. Konajúci senát sa stotožňuje s citovanými právnymi názormi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom poukazuje na nutnosť dodržiavanie zásady právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t. j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu meritorne odchýliť iba vtedy, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

22. Vo svetle uvedeného kasačný súd zistil, že z rozhodnutia stavebného úradu č. OU-NR-OVBP2-2015/032532-7 zo dňa 01.12.2015 nevyplýva, že náhrada za vyvlastnené pozemky zodpovedá ich trhovej cene tak, ako to predpokladá § 111 ods. 2 stavebného zákona, keď na stanovenie ceny vyvlastňovaných pozemkov bola použitá výlučne metóda polohovej diferenciácie a z obsahu znaleckého posudku č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015, vypracovaného spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a. s., Ružová dolina 27, Bratislava súčasne nevyplýva zisťovanie trhovej ceny pozemkov v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite (porovnávací metóda).

23. Zo spisového materiálu naopak pre kasačný súd vyplýva, že sťažovateľ v predmetnej veci už vo vyvlastňovacom konaní opakovane namietal správnosť znaleckého posudku č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015, ktorý bol vypracovaný spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava na základe zadania navrhovateľa vyvlastnenia a požadoval preskúmanie správnosti navrhovanej náhrady. Na podporu svojich tvrdení predložil sťažovateľ viacero kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností v lokalite totožného priemyselného parku v období rokov 2009 - 2015 so zmluvnou cenou v rozpätí 38 - 63 Eur za m² tvrdiac, že priemerná trhová cena porovnateľných pozemkov priemyselného parku predstavovala viac ako trojnásobok hodnoty stanovenej za nehnuteľnosť sťažovateľa vo vyvlastňovacom konaní. Sťažovateľ zároveň vyjadril záujem o zámenu nehnuteľnosti namiesto poskytnutia náhrady v peniazoch. Uvedené námietky sťažovateľ opätovne uplatnil v žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného v rámci súdneho konania.

24. Stavebný úrad sa s námietkami sťažovateľa náležitým spôsobom nevysporiadal. Námietku týkajúcu sa výšky poskytnutej náhrady stavebný úrad zamietol bez odôvodnenia a sťažovateľa bez prerušenia konania odkázal na súd. V ďalšom konštatoval, že pri určovaní výšky náhrady za vyvlastňovaný pozemok vychádzal z ustanovenia § 111 ods. 2 stavebného zákona a zo znaleckého posudku č. 191/2015 zo dňa 13.07.2015 vypracovaného spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a.s., Ružová dolina 27, Bratislava v súlade s vyhláškou s tým, že náhrada za vlastnícky podiel bola podľa vyhlášky ustanovená na 15,11 Eur za m².

25. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uvedený nedostatok rozhodnutia orgánu verejnej správy prvej inštancie neodstránil, keď sa s námietkami sťažovateľa v súvislosti so zákonnosťou a objektívnosťou znaleckého posudku nevysporiadal a len stroho konštatoval, že „vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 175/1999 Z. z., ministerstvo nie je oprávnené v odvolacom konaní konať a rozhodovať o námietke odvolateľa týkajúcej sa vyššej náhrady za vyvlastnenie. S požiadavkou o vyššiu náhradu (rozdiel oproti náhrade stanovenej vo vyvlastňovacom konaní) sa odvolateľ môže obrátiť na súd so žalobou smerujúcou proti navrhovateľovi vyvlastnenia (nejde o správne súdnictvo).“

26. Kasačný súd vo svetle uvedeného ustálil, že žalovaný, ako aj stavebný úrad v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem a vo veci nedostatočne zistili skutkový stav, týkajúci sa primeranej náhrady za vyvlastnenie a možnosti pridelenia náhradného pozemku sťažovateľovi za vyvlastnené pozemky. Kasačný súd tak dospel k záveru odlišnému ako formuloval v napadnutom rozhodnutí krajský súd, pretože úsudok orgánov verejnej správy v danej veci nepovažuje za vecne správny. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil námietky sťažovateľa za dôvodné a relevantné na vyhoviecie kasačnej sťažnosti. Vychádzal pritom z toho, že ústavné predpoklady vyvlastnenia, vyvlastňovacie konanie ako aj následné rozhodnutie o vyvlastnení musí byť v súlade nielen s Ústavou Slovenskej republiky, no zároveň musí rešpektovať podmienky obsiahnuté v stavebnom zákone, i podmienky obsiahnuté v zákone č. 175/1999 Z. z., či vyhláške č. 492/2004 Z. z.

27. Na základe zisteného skutkového stavu a uvedených právnych skutočností rozhodol kasačný súd tak, že rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného postupovať vo vyššie načrtnutej línii, prejednať vec v medziach podaného odvolania, dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami sťažovateľa, vrátane námietok uvedených v kasačnej sťažnosti, znovu vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť najmä s poukazom na skutočnosť, že odkázať vyvlastneného s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie na súd podľa § 4a ods. 4 zákona možno iba v prípade, ak bol dodržaný zákonný postup pri určení primeranej náhrady za vyvlastnenie a vyvlastnený aj napriek tomu požaduje vyššiu náhradu za vyvlastnenie.

29. O nároku sťažovateľa na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal voči

neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

30. Žalovanému kasačný súd nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde podľa § 467 ods. 1 a 2 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p. a § 175 ods. 1 S.s.p. vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal.

31. Kasačný súd vzhľadom na neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde (§ 467 ods. 1 a 2 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p. a § 175 ods. 1 S.s.p.).

32. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa ustanovenia § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 175 ods. 2 S.s.p. krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.